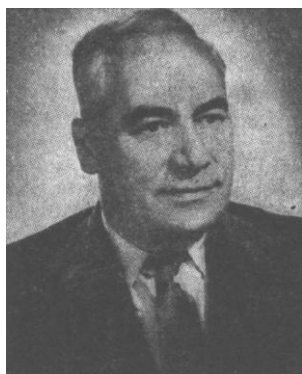

2.10. KRATKI ŽIVOTOPISI PREMINULIH DOBITNIKA PRIZNANJA HGD-a TE POČASNIH I ZASLUŽNIH ČLANOVA NJEGOVIH PRETHODNIKA

Kratki životopisi preminulih dobitnika priznanja HGD-a te počasnih i zaslužnih članova njegovih prethodnika koji su ujedno bili i predsjednici HGD-a ili njegovih prethodnika nalaze se u odjeljku 4. Kratki životopisi dosadašnjih predsjednika Hrvatskoga geodetskog društva i njegovih prethodnika.

EMIL ADAMIK

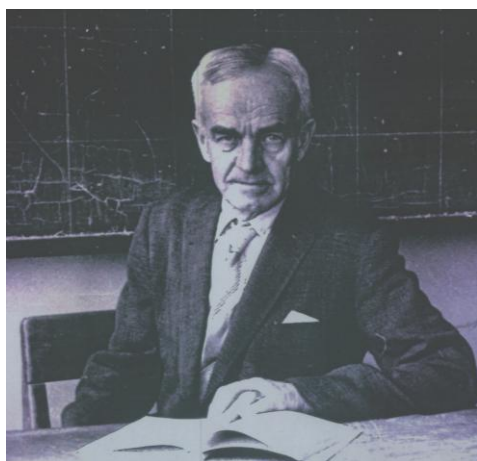
Emil Adamik (Prozor, 11. 11. 1903 – Rijeka, 7. 2. 1982). Nakon završene gimnazije, obrazovanje je nastavio na Vojnoj akademiji i postao vojni topograf.

Nakon studija na Višoj vojnoj geodetskoj akademiji posvetio se stručnom radu na području osnovnih geodetskih radova. Javljao se zapaženim radovima i u stručnom tisku. Za vrijeme rata bio je zadužen da pri glavnom štabu NOVJ za Hrvatsku u Topuskom organizira i rukovodi topografskom službom.

Na rad u Hrvatsku, gdje je službovao u Uredu za triangulaciju i nivelman u Zagrebu, došao je 1952. godine. Nakon reorganizacije geodetske službe, od 1962. pa do odlaska u mirovinu 1965. godine, radio je u Zavodu za fotogrametriju u Zagrebu kao rukovoditelj sektora za triangulaciju i nivelman

Proglašen je za zaslužnog i počasnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske (Križaj 1982, Petković 1965, Hlad 1973).

BORIS APSEN

Boris Apsen (Moskva, 1. 7. 1894 – Brela, 1. 9. 1980). Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Moskvi, gdje je maturirao 1911. godine. Nakon toga studira pravo i ekonomiju pa je diplomirao 1916. godine. U Jugoslaviju je došao 1921. godine te je 1931. diplomirao na Geodetskom i kulturnoinženjerskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Doktorirao je 1942. godine na Tehničkom fakultetu u Zagrebu tezom *Eötvösov gravitacioni variometar i njegova teorija i primjena u višoj geodeziji*.

Za asistenta na Katedri za matematiku Tehničkog fakulteta u Zagrebu izabran je 1931. godine. Od 1935. do 1938. godine predavao je Geodeziju, a od 1935. do 1945. i Numeričko računanje kao honorarni nastavnik na Tehničkom fakultetu. Od 1948. pa sve do umirovljenja 1968. godine profesor je matematike i nacrtnje geometrije na Geodetskoj tehničkoj školi u Zagrebu.

Tijekom svog aktivnog rada, a i poslije u mirovini radi na pisanju knjiga iz područja matematike. Njegova prva knjiga ima naziv Logaritamsko računalo, a tiskana je 1934. u Zagrebu. Objavio je desetak repertorija i zbirki zadataka iz elementarne i više matematike, koji su tiskani u više od 120 000 primjeraka.

Za počasnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske proglašen je 1969. godine (** 1969, Janković 1970, Nevistić 1980, Kanajet 2006, URL 5).

BRANKO BORČIĆ

Branko Borčić (Prnjavor, 8. 6. 1908 – Beograd, 4. 7. 1977). Klasičnu gimnaziju je pohađao u Bihaću i Sarajevu, gdje je i maturirao 1927. godine. Diplomirao je 1932. godine na Geodetskom i kulturnoinženjerskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Doktorirao je 1964. na Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodeziju u Ljubljani tezom *Matematička podloga karte svijeta u mjerilu 1:1 000 000*.

U Odeljenju katastra i državnih dobara Ministarstva financija radio je od 1934. do 1944. godine. Završio je posao u toj službi kao šef Odsjeka za triangulaciju i nivelman. Od siječnja 1945. do 1951. načelnik je Naučnog i Geodetskog odsjeka Vojnogeografskog instituta u Beogradu. Od 1951. izvanredni je profesor na Tehničkom fakultetu u Zagrebu, gdje se 1956. habilitirao radom *Prilog rješavanju transformacije koordinata između susjednih koordinatnih sistema kod Gauss-Krügerove projekcije*. Od 1960. redoviti je profesor Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta u Zagrebu.

Kada je 1951. na Tehničkom fakultetu u Zagrebu osnovana Katedra za kartografiju bio je njezin prvi šef. Predstojnik Zavoda za kartografiju i reprodukciju karata bio je od njegovog osnivanja 1956. do 1974. godine. Bio je višegodišnji starješina poslijediplomskog studija.

Pored redovne dužnosti u Vojnogeografskom institutu, od 1948. do 1951. bio je honorarni nastavnik u zvanju docenta na Tehničkoj velikoj školi u Beogradu za predmete Topografija i Kartografija. U Zagrebu, na Tehničkom fakultetu, kasnije AGG i Geodetskom fakultetu predavao je kartografske predmete. Predavao je honorarno i na Građevinskom fakultetu u Beogradu, Građevinskom fakultetu u Sarajevu i na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Njegovim udžbenicima Matematička kartografija (1955) i Gauss-Krügerova projekcija meridijanskih zona (1976) služe se još i danas studenti i stručnjaci u praksi.

Radeći kao geodet (1934-51) organizirao je i izvodio izmjere i sudjelovao u izradi katastarskih karata za više gradskih naselja. Zaslužan je za uspjeh probne aerofotogrametrijske izmjere općine Mlado Nagoričane (1937-38). U većem broju svojih znanstvenih radova bavio se problemima matematičke i geodetske kartografije. Posljednjih godina bavio se problemima toponimike i kartografske terminologije. Na konferencijama o standardizaciji geografskih naziva održanim u Pragu 1971. i Londonu 1972, kojima je prisustvovao kao šef jugoslavenske delegacije, podnio je referate u kojima je dao prijedloge koji su ušli u zaključke i preporuke konferencije. U Međunarodnom kartografskom udruženju (ICA), kao dopisni član Komisije II aktivno je učestvovao u pripremi drugog izdanja

Multilingual Dictionary of Technical Terms in Cartography. U okviru te djelatnosti nastao je Višejezični kartografski rječnik (1977), kojemu je jedan od četvorice koautora.

U znak priznanja za izuzetnu aktivnost na razvoju geodetske struke, organizaciji Saveza i usavršavanju geodetskih stručnjaka izabran je za počasnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije 1967. godine. Za svoj rad i djelo dobio je više odlikovanja i nagrada od kojih su najvažniji orden rada sa crvenom zvijezdom i posebno Republička nagrada za životno djelo na području znanosti, koju je primio 1976. godine (Frančula 1977, Hlad 1973).

MARIJAN BOŽIĆNIK

Marijan Božićnik (Zagreb, 29. 8. 1925 – Zagreb, 7. 1. 1995). Osnovnu školu pohađao je u Zagrebu, geodetsku školu u Pragu, a gimnaziju je završio u Zagrebu 1947. godine. Na Geodetskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu diplomirao je 1952. godine.

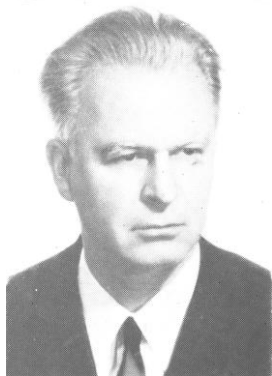
Radni vijek započinje kao pripravnik, a potom kao voditelj komasacije zemljišta i regulacije u dolini rijeke Krapine te izgradnje Zagorske magistrale. Godine 1962. preuzima rukovođenje Uredom za katastar općine Zaprešić. Istaknuvši se na dotadanjim poslovima, 1968. postaje stručnim savjetnikom za poslove održavanja katastra zemljišta u Republičkoj geodetskoj upravi Hrvatske. Na tim je poslovima radio trinaest godina. Posljednjih deset godina, pred odlazak u mirovinu (1990), proveo je na poslovima organizacije i nadzora nad izvedbom katastarskih, komasacijskih i drugih topografskih izmjera, posebno nad izvedbom Osnovne državne karte.

Pisao je i objavljivao mnogo. Još i danas, jedanaest godina nakon smrti, peti je po broju objavljenih radova u Geodetskom listu. U tom je našem časopisu objavio 47 znanstvenih i stručnih članaka, 80 vijesti, 13 prikaza, 18 in memoriam – ukupno 158 naslova. Ako tome pribrojimo još i radove u drugim časopisima i u zbornicima radova raznih kongresa i savjetovanja, broj njegovih objavljenih radova približava se brojcima 300. Pisao je čitko i privlačno o temama koje zanimaju mnoge geodete.

Bio je poznat i cijenjen u inozemstvu. Sudjelovao je, često po pozivu, na mnogim skupovima austrijskih, njemačkih, švicarskih, mađarskih, čeških i slovačkih geodeta.

Član Redakcijskog odbora Geodetskog lista bio je od 1976. do 1994, pri čemu je u razdoblju 1984-94. bio tajnik i vješto kao pravi profesionalac vodio financijsko poslovanje. Bio je član Redakcijskog odbora savjetovanja SGIGJ-a Katastar zgrada (1974), član Organizacijskog odbora savjetovanja Kartografska dokumentacija u društveno političkim zajednicama (općinama) (1977) i savjetovanja Uloga geodetske nauke i prakse u projektiranju i izgradnji gradskih kompleksa i naselja (1981). Za zaslužnog člana SITJ-a proglašen je 1979. godine, za zaslužnog člana SGIGJ-a 1981, a priznanje Hrvatskoga geodetskog društva dodijeljeno mu je posmrtno 2003. (Gojčeta i dr. 1995, Božićnik 1984).

FRANJO BRAUM

Franjo Braum (Zagreb, 14. 3. 1914 – Zagreb, 14. 6. 1993). Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Zagrebu 1932. godine. Diplomirao je na Kulturnotehničkom i geodetskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu 1939. godine. Doktorirao je 1960. godine na Eidgenössische Technische Hochschule u Zürichu tezom *Beseitigung der Modelldeformationen in Senkrechtaufnahmen durch die Änderung der relativen oder der innern Orientierung*.

Nakon diplomiranja proveo je 10 mjeseci u tvrtki Zeiss-Aerotopograph u Jeni. Od 1941. radi u Zemljopisnom zavodu u Zagrebu na topografskoj izmjeri. Nakon rata zapošljava se u Geodetskom zavodu u Zagrebu. Docent za predmete Fotogrametrija i Fotografija na Tehničkom fakultetu u Zagrebu postaje početkom 1947. godine. Na AGG fakultetu u Zagrebu habilitirao se 1957. godine radom *Optičko-mehanička orijentacija strmih aerosnimaka na objektivnooptičkim redreserima* i 1958. postavljen je za izvanrednog profesora. Redoviti profesor na Geodetskom fakultetu u Zagrebu postao je 1963. godine. Umirovljen je 1984. godine.

Od 1947. predstojnik je Zavoda za fotogrametriju Tehničkog, poslije AGG, pa Geodetskog fakulteta – ukupno 34 godine. Dekan Geodetskog fakulteta bio je akad. god. 1966/67. i 1967/68.

Osim na Tehničkom, AGG i Geodetskom fakultetu predavao je fotogrametrijske predmete i na Građevinskom fakultetu u Beogradu (1972-76), Geodetskom oddelku AGG fakulteta u Ljubljani (1972-76), na RGN i Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. U Beogradu je predstojnik poslijediplomskog studija (1972-76) i nastavnik do 1991. godine. Od 1969. do 1991. objavio je na svom matičnom fakultetu 10 udžbenika iz fotogrametrije.

Svojim znanstvenim radovima uvrstio se među znanstvenike koji su razvili fotogrametriju kao znanost. Metoda orijentacije na redreseru SEG V, koju je opisao u članku objavljenom u časopisu *Bildmessung und Luftbildwesen* (1954) nazvana je u literaturi *Braumovom metodom*. Bavio se teorijom stereofotogrametrijskih pogrešaka te istraživao mogućnosti primjene Helmertove i afine transformacije u fotogrametriji.

Od 1954. do 1987. bio je član redakcijskog odbora Geodetskog lista, a od 1988. počasni član. Član redakcijskog odbora časopisa *Photogrammetria*, službenog glasila Međunarodnoga društva za fotogrametriju i daljinska istraživanja bio je od 1964. godine. Od 1975. stalni je član Comité International de Photogrammétrie Architecturale sa sjedištem u Parizu, u kojem svojstvu je organizirao V. internacionalni simpozij za fotogrametriju primjenjenu u arhitekturi i zaštiti spomenika kulture.

Za člana suradnika JAZU (danas HAZU) izabran je 1977. godine, a 1979. primio je godišnju nagradu za znanost Republike Hrvatske. Za počasnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske izabran je 1965, a za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije 1968. (Janković 1970, Pleško 1994, Petković 1965, Hlad 1973, Petković 1980).

FRANJO CESAREC

Franjo Cesarec (Ivanec, 13. 3. 1923 – Sreser na Pelješcu, 21. 5. 2001). Osnovnu školu pohađao je u Ivancu, a realnu gimnaziju u Varaždinu. Od 1946. do 1948. pohađao je Geodetsku školu pri Ministarstvu građevina NR Hrvatske, koja je 1959. dobila status više stručne spreme.

U Zavodu za izmjeru zemljišta Split, poslije Geodetski zavod d.d. Split zaposlio se 1948. godine. Prepoznat kao darovit tehnički znalac i organizator vrlo mlad postaje tehnički rukovoditelj Zavoda i na tom mjestu ostaje do umirovljenja 1983. godine.

Radio je diljem Hrvatske na raznim geodetskim poslovima: izradi topografskih karata, katastarskim izmjerama, trasiranju dalekovoda, nivelmanu, poligonizaciji.

Zasluznim članom Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije proglašen je 1985. godine. Na Susretu geodeta Hrvatske u Puli 2000. godine nagrađen je najvišim priznanjem Hrvatskoga geodetskog društva za dugogodišnji rad u Udruzi geodeta Dalmacije i HGD-u (Lončar 2001, Božićnik 1990, Bošnjak 2000).

NIKOLA ČUBRANIĆ

Nikola Čubranić (Baška, 13. 9. 1905 – Zagreb, 6. 2. 1989). Osnovnu školu pohađao je u Baški na otoku Krku, a gimnaziju je završio u Senju 1926. godine. Na Geodetsko i kulturnoinženjerskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu diplomirao je 1931. godine. Doktorirao je na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1945. tezom *Trigonometrijsko mjerenje visina*.

U srpnju 1932. dobiva namještenje u Odjelenju katastra i državnih dobara u Beogradu, te radi na novoj izmjeri u Srbiji i Hrvatskoj, među ostalim rukovodi izmjerom gradova Zaječara i Varaždina. U 1938. premješten je u triangulacioni odjel i radi na triangulaciji na području Slovenije, Hrvatske i Bosne, počevši od osnovne mreže I. reda, pa sve do mreže IV. reda. Šef Odjeljka za triangulaciju i nivelman Odjelenja katastra postao je 1940. godine. Od 1941. do 1945. je u Zagrebu i rukovodi izmjerom i triangulacijom. Za honorarnog nastavnika na Tehničkom fakultetu u Zagrebu za predmet Državna izmjera izabran je 1943. godine. Za izvanrednog profesora Tehničkog fakulteta za predmete Viša geodezija I i Račun izjednačenja izabran je 1945. i postavljen u lipnju 1946. godine. Redoviti profesor na Geodetskom odjelu AGG fakulteta postao je 1957. godine. Umirovljen je 1974. godine.

Kada je 1953. na Tehničkom fakultetu u Zagrebu osnovan Zavod za višu geodeziju, postaje njegovim prvim i dugogodišnjim predstojnikom. Dekan Geodetskog fakulteta bio je u akad. god. 1970/71. i 1971/72.

Na početku nastavničke karijere uviđa da sasvim nedostaju odgovarajući udžbenici, pa se naročito angažira na njihovu pisanju. Već 1948. studentima stoji na raspolaganju litografsko izdanje njegovih skripata Račun izjednačenja. Udžbenik pod istim naslovom objavio je 1958. godine, a 1967. novi udžbenik Teorija pogrešaka i račun izjednačenja. Udžbenik Viša geodezija I objavio je 1954. godine, a 1974. novo dopunjeno izdanje tog

udžbenika. Početkom 1974. objavio je i udžbenik Viša geodezija – drugi dio. Mnogim generacijama studenata i inženjera ti su udžbenici bili nezaobilazna pomagala u stjecanju potrebnih znanja iz više geodezije, teorije pogrešaka i računa izjednačenja.

Raspon njegovog znanstvenog interesa bio je vrlo širok. Bavio se problematikom trigonometrijskog mjerenja visina, starim projekcijskim sustavima u Hrvatskoj, težinama mjerenja, korelacijom u geodeziji. Bio je nosilac znanstveno-istraživačke teme Opažanja umjetnih Zemljinih satelita, koji je najprije financirao Savezni fond za naučni rad Jugoslavije, a potom SIZ znanosti Hrvatske. Po prvi puta se upravo s tim istraživanjima krenulo u uvođenje satelitske tehnologije u geodeziji u Jugoslaviji.

Od 1948. pa sve do smrti bio je član Redakcijskog odbora Geodetskog lista. Bio je i član organizacijskog odbora I. Kongresa geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije održanog u Zagrebu 1953. godine. Proglašen je zaslužnim i počasnim članom Saveza društava geodeta Hrvatske i Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije.

Republički savjet za znanstveni rad SRH dodijelio mu je 1975. nagradu za životno djelo (Janković 1970, Čolić 1989, Hlad 1973, *** 1965b).

ČEDOMIL DEGORICIJA

Čedomil Degoricija (Otočac, 2. 10. 1928. – Zagreb, 19. 5. 2006.). Osnovnu školu je pohađao u Našicama i Virovitici. U trećem razredu gimnazije je uhićen pod sumnjom da se neprijateljski odnosi prema tadašnjoj državi. Poslije dvije i pol godine provedene u zatvorima u Staroj Gradiški i Fužinama položio je razred i maturirao. Na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta u Zagrebu diplomirao je 1959. godine.

Nakon diplomiranja zaposlio se u Uredu za izmjeru zemljišta pri Geodetskoj upravi RH, gdje je stekao veliko iskustvo na poslovima nove izmjere zemljišta i na komasacijama po Slavoniji i Posavini. Stručni ispit položio je 1961. godine. Odmah iza toga bio je premješten u Vinkovce, gdje je postavljen za šefa Ureda za katastar. Ubrzo osniva i Geodetski zavod u Vinkovcima u kojem je postavljen za direktora. U Zagreb se vraća 1975. godine i zapošljava u željezničkom transportnom poduzeću. U mirovinu je otišao 1986. godine.

Poslovima sudskog vještačenja bavio se od 1964. godine, kada ga je Okružni sud u Osijeku postavio za sudskog vještaka za područje općine Vinkovci. Po dolasku u Zagreb postao je član Društva sudskih vještaka Zagreba 1984. godine, a radio je za Općinske sudove Zagreb, Sesvete, Krapina, Okružni sud Zagreb i Okružni privredni sud Zagreb.

Bio je angažiran i u društvenom radu, prvo u Savezu geodetskih inženjera i geometara Hrvatske. Najveći njegov angažman u društvu nastupio je formiranjem Hrvatskoga geodetskog društva 1993. godine, kada je 1994. izabran i za potpredsjednika HGD-a. Za počasnog člana Saveza društava geodeta Hrvatske proglašen je 1981. godine (Solarić 2006, Božićnik 1984).

TOŠO DRAGNIĆ

Tošo Dragnić (Ratkovac, 22. 10. 1913 – Zagreb, 11. 8. 1999). Realnu gimnaziju završio je u Zagrebu. Diplomirao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

Najveći dio radnog vijeka proveo je na raznim poslovima u financijskoj struci. Neposredno prije dolaska na mjesto direktora Geodetske uprave 1962. godine radio je u Narodnom odboru Grada Zagreba kao načelnik Odjela za prihode. Funkciju direktora Geodetske uprave obnašao je sve do kraja 1973. godine, kada odlazi u mirovinu.

Za vrijeme njegovog mandata u hrvatskoj geodetskoj službi djeluje, uz geodetsku upravu, oko stotinu općinskih katastarskih ureda zaduženih za vođenje i održavanje katastra zemljišta te pet geodetskih zavoda republičkog značaja i to dva u Zagrebu i po jedan u Osijeku, Rijeci i Splitu, koji se uglavnom bave izradom Osnovne državne karte, katastarskim izmjerama i komasacijama zemljišta. U to je doba u Hrvatskoj pripremljen i donesen prvi Zakon o izmjeri i katastru zemljišta. Tim je zakonom prvi puta nakon II. svjetskog rata u nas uvedena privatna geodetska praksa. Kao prvi čovjek Geodetske uprave, zajedno sa svojim najbližim suradnicima geodetima, pravnicima i agronomima, na čelu je svih tih aktivnosti.

Za dugogodišnji rad i izvanredne zasluge na razvoju i afirmaciji geodetske struke i na ostvarenju ciljeva i zadataka SGIGJ proglašen je 1973. godine za počasnog člana Saveza. Odlikovan je Ordenom zasluga za narod III. reda, Ordenom za hrabrost i Ordenom rada III. reda (Mačković 1999, Jeremić 1973, Savez GIGJ 1973).

IVAN DUGOJEVIĆ

Ivan Dugojević (Slavonski Brod, 28. 3. 1937 – Slavonski Brod, 24. 1. 2005). Osnovnu školu i nižu gimnaziju završio je u Slavonskom Brodu 1949. godine, a Geodetsku srednju tehničku školu 1953. godine u Zagrebu. Uz rad završio je i Višu geodetsku školu te stekao zvanje inženjera geodezije.

Od 1953. radi u Uredu za novu izmjeru zemljišta u Osijeku, a 1973. prelazi u novoosnovani ured za Agrarne operacije i reambulacije zemljišta u Slavonskom Brodu. Na rad u katastarsku upravu u Slavonskom Brodu, u kojoj je bio i rukovodilac katastarske ispostave u Vrpolju, prelazi 1962. godine. Od 1967. do 1978. godine radi kao rukovodilac geodetske službe u vodnoj zajednici Slavonski Brod, a od 1978. radi u Institutu za strojarstvo *Đuro Đaković*, Slavonski Brod na raznim geodetskim zadacima kontrole geometrije industrijskih postrojenja na mnogobrojnim radilištima diljem zemlje. Potom prelazi na rad u poduzeće za vodoprivrednu djelatnost u Slavonskom Brodu, gdje je bio rukovodilac geodetske službe sve do umirovljenja 1995. godine.

Jedan je od osnivača Geodetskog društva u Slavonskom Brodu 1958. godine. Za dugogodišnji rad u društvu proglašen je 1981. godine zaslužnim članom Saveza društava geodeta Hrvatske (Martini, Žagar 2005, Božićnik 1984).

JOSIP HABEK

Josip Habek (Ivanec, 11. 3. 1940 – Varaždin, 17. 11. 2005). Osnovnu školu pohađao je u Ivancu, a gimnaziju u Varaždinu. Diplomirao je na Geodetskom fakultetu u Zagrebu 1964. godine.

Od 1965. do 1970. radio je u Ivanečko-Ladanjskim ugljenokopima na poslovima rudarskog mjerništva, gdje je od 1966. bio rukovoditelj. Od 1970. radi u Poduzeću za ceste u Varaždinu, gdje 1978. osniva Službu za projektiranje, kojom rukovodi do kraja siječnja 1981. godine. Odmah potom imanovan je za vršitelja dužnosti direktora, a zatim u travnju 1982. direktora Općinskog zavoda za katastar i geodetske poslove u Varaždinu. Nakon osamostaljenja Hrvatske i nekoliko uzastopnih preustroja državne uprave, najprije je 1992. imenovan za direktora Zavoda za katastar i geodetske poslove u sastavu Sekretarijata komunalnih djelatnosti, zatim je 1994. imenovan za pročelnika Ureda za katastarsko-geodetske poslove Varaždinske županije, a najposlije je 2000. godine imenovan za pročelnika Područnog ureda za katastar Varaždin u sastavu Državne geodetske uprave.

U Zavodu za katastar i geodetske poslove pokrenuo je snažan proces modernizacije i unapređenja poslovanja, prvenstveno primjenom suvremenih tehnologija i elektroničke obrade podataka.

Dva mandata bio je predsjednik Društva geodeta zajednice općina Varaždin, a od 1998. predsjednik Udruge geodeta Varaždinske županije. Bio je i član Predsjedništva Hrvatskoga geodetskog društva. Za zaslužnog člana Saveza društava geodeta Hrvatske proglašen je 1981. godine.

Posthumno mu je u prosincu 2005. dodijeljena Nagrada Grada Varaždina za dugogodišnji rad i izvanredni doprinos razvoju varaždinskog katastra, posebice na planu kompjutorizacije, informatizacije i digitalizacije poslovanja te ustrojstva varaždinskih gospodarskih zona (Rak, Križaj 2005; Božićnik 1984).

DALIBOR HODOVSKI

Dalibor Hodovski (Kakanj, 21. 9. 1911 – Zagreb, 23. 2. 1972). Srednju tehničku školu završio je u Beogradu 1930. godine. Stručni ispit položio je 1933. godine. Na Geodetskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1969. godine.

Od 1930. do 1934. radio je na novoj državnoj izmjeri u Nišu i Užicama. U katastarskoj upravi Skopja radio je 1934-41, a u katastarskim upravama Kladnja i Sarajeva 1941-45. U Katastarskom uredu Varaždina, općine Ivanec i Okružnom geodetskom zavodu grada Osijeka radio je kratko vrijeme nakon Drugoga svjetskog rata. Od 1948. godine sve do smrti bio je zaposlen pri Republičkoj geodetskoj upravi SR Hrvatske kao savjetnik u Odjelu katastra zemljišta.

Specijalnost u njegovom savjetničkom radu bila je izlaganje katastarskih podataka i izrada katastarskih operata, pregled i preuzimanje dogotovljenih elaborata državne izmjere i instruktaza. Kao predavač i ispitivač na seminarima i stručnim ispitima neumorno je radio na izobrazbi katastarskih referenata.

Posebno je bio aktivan kao član Društva geodeta Hrvatske i grada Zagreba te je bio uvijek rado i s posebnom pažnjom biran u njegove odbore i stručne komisije, a 1965. godine proglašen je i zaslužnim članom SGIGH-a (Božićnik 1972, 1974, Muminagić 1972, Hlad 1973).

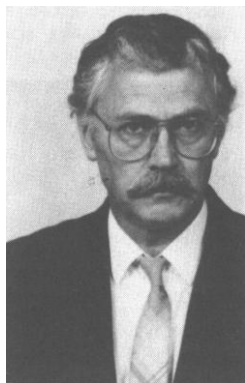
BOŽIDAR JOVANOVIĆ

Božidar Jovanović (Radinac, 4. 1. 1927. – ?). Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Smederevu 1947. godine U Beogradu završava 1950. Vojnu akademiju i raspoređen je na dužnost u Hidrografski institut JRM u Splitu. Završio je i Višu vojnu geodetsku akademiju. Na Geodetskom odsjeku Građevinskog fakulteta u Beogradu diplomirao je 1963. godine. Na Geodetskom fakultetu u Zagrebu magistrirao je 1975. godine i doktorirao tezom *Izučavanje metoda mjerenja dubina mora, unapređenje obrade dubina i definiranja obalne linije sa hidrografskog, geodetskog i pomorskog gledišta* 1979. godine.

Od 1955. godine nastavnik je geodezije i hidrografije u Mornaričkoj vojnoj akademiji. U Hidrografskom institutu JRM bio je na dužnostima aerofotogrametara, referenta za geomagnetizam, pomoćnika načelnika, a od 1977. i načelnika Hidrografskog instituta JRM. Napisao je i objavio veći broj stručnih i znanstvenih radova te je bio delegat na većem broju stručnih konferencij u zemlji i inozemstvu.

Bio je vrlo aktivan u GDZO-Split kao član geodetskog društva od 1950. Aktivno sudjeluje u radu SGIGJ-a, član je Komiteta za znanost SRH i delegat u FIG-u. Za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske proglašen je 1981. godine (Mađer 2006, Božićnik 1984), a za počasnog člana SGIGJ-a 1985. (Nikolić 2007).

TOMISLAV KALAC

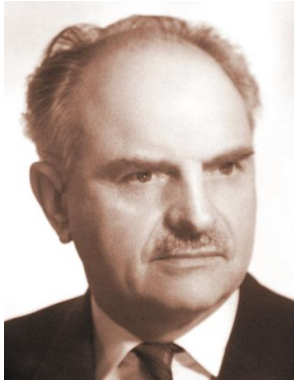
Tomislav Kalac (Prnjavor, 4. 1. 1937 – Pula, 8. 4. 1995). U Puli pohađa srednju tehničku školu od 1950. do 1952, kada je škola ukinuta. Srednjoškolsko obrazovanje nastavlja u Zagrebu gdje je 1955. završio Geodetsku srednju tehničku školu. Diplomirao je 1966. na Geodetskom fakultetu u Zagrebu.

U Uredu za novu izmjeru zemljišta u Rijeci radi od 1955. do 1961. godine. Od 1966. do 1968. godine radi u Geoprojektu u Buzetu. Potom prelazi u Ured za katastar općine Pula, gdje radi do 1975. godine. Kada je u Puli 1975. godine osnovana poslovna jedinica Geoprojekta iz Buzeta, postaje njezin prvi direktor. Godine 1986. postao je tehnički direktor cijelog Geoprojekta iz Buzeta. Na čelo pulskog katastra došao je 1988. godine. Početkom 1994. postavljen je za pročelnika Županijskog Ureda za katastarsko-geodetske poslove.

Od 1990. aktivno sudjeluje na pilot-projektu GIS-a na području Fažane, koji prati, usavršuje i nadopunjuje sve do prerane smrti.

Za zaslužnog člana Saveza društava geodeta Hrvatske proglašen je 1986. U kolovozu 1993. bio je na čelu osnivačkog odbora Udruge geodeta Istarske županije i potom njezin prvi dopredsjednik (Sošić 1995, Božićnik 1990).

IVAN KREIZIGER

Ivan Kreiziger (Virovitica, 11. 9. 1908 – Zagreb, 4. 1. 1977). U rodnom gradu pohađao je osnovnu školu i gimnaziju, koju je završio u Zagrebu 1927. godine. Između 1927. i 1930. bio je pitomac Vojne akademije u Beogradu. Po završetku Vojne akademije djeluje kao oficir do 1936, kada stupa u Vojnu geodetsku školu u Beogradu. Diplomirao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu 1970. godine.

Po završetku Vojne geodetske škole ostaje u Vojngeografskom institutu u Beogradu do 1941. godine. U Zemljopisni zavod u Zagrebu došao je 1941, gdje od 1943. godine rukovodi tiskarom Zavoda. Od 1946. do 1951. radio je u poduzeću Geozavod u Zagrebu. U to vrijeme počinje honorarno predavati na Tehničkom fakultetu u Zagrebu Topografski premjer od 1947, Izradu i reprodukciju karata od 1948. i Geodetsko crtanje od 1949. godine. Stalni nastavnik u svojstvu predavača postao je 1951. godine. Habilitirao se 1969. radom *Rasteri i njihova primjena u izradi karata* pa je 1970. postavljen za izvanrednog profesora na Geodetskom fakultetu u Zagrebu.

Uz predmet Izrada i reprodukcija karata kroz 30 godina uporno je radio, gotovo bez ikakve financijske pomoći, na stvaranju Laboratorija Zavoda za kartografiju Geodetskog fakulteta do njegove potpune opremljenosti. Tiskara Sveučilišne naklade Liber i Kartografija Zavoda za katastar i geodetske poslove grada Zagreba nastale su iz tog Laboratorija njegovim poticajem i uz njegovu pomoć. Svojim savjetima i projektima pomogao je osnivanje više kućnih tiskara, a posebno Kartografije Geodetskog zavoda u Sarajevu.

Napisao je dva sveučilišna udžbenika: Topografski premjer (1949, 1962) i Izrada i reprodukcija karata (1962). Koautor je Višejezičnog kartografskog rječnika (1977). Bio je dugogodišnji dopisni član bibliografskog časopisa *Bibliotheca Cartographica*.

U organizacijama Saveza GIG-a Hrvatske više puta je biran na odgovorne dužnosti. Za zaslužnog člana SGIGJ-a izabran je 1968, a za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1969. godine (Lovrić 1977, Savez GIGJ 1973, Hlad 1973, Petković 1980).

BORKO LIČAN

Borko Ličan (Delnice, 24. 11. 1936 – Rijeka, 28. 8. 1983). Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Delnicama. Na Geodetskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1963. godine.

Ubrzo nakon diplomiranja zaposlio se u Uredu za katastar u Delnicama, gdje je 1968. imenovan za šefa Ureda. Od 1973. je direktor Općinskog zavoda za katastar i geodetske poslove.

Bio je član Komiteta za urbanizam i komunalne poslove Zajednice općina Rijeka, Općinskog komiteta za urbanizam, izgradnju, katastar i komunalno-stambene poslove općine Rijeka i višegodišnji aktivni član Skupštine i Izvršnog vijeća Mjesne zajednice Podmurvice.

U svojoj 20-godišnjoj praksi učinio je mnogo na unapređenju geodetske struke u Delnicama i Rijeci. Zbog izuzetne aktivnosti na tom polju izabran je za predsjednika Društva geodetskih inženjera i geometara Rijeka, koji okuplja geodetske stručnjake Istre, Hrvatskog primorja i Gorskog kotara. Bio je i član DIT-a Hrvatske. Za tu aktivnost proglašen je 1983. za zaslužnog člana Saveza društava geodeta Hrvatske i zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije (Žagar 1984, Križaj 1983).

SLAVKO MACAROL

Slavko Macarol (Trst, 23. 2. 1914 – Zagreb, 26. 5. 1984). Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Zagrebu 1932. godine. Na Kulturnotehničkom i geodetskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu diplomirao je 1937. godine.

Poslije diplomiranja odlazi u praksu, a u srpnju 1938. godine izabran je za asistenta u Geodetskom zavodu Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Na toj dužnosti ostaje do kraja rata, kada je postavljen za načelnika Geodetskog odjela u ondašnjem Ministarstvu građevina NR Hrvatske gdje organizira geodetsku službu u Hrvatskoj. Za izvanrednog profesora za predmet *Praktična geodezija* na Tehničkom fakultetu u Zagrebu izabran je sredinom 1945. godine. Habilitirao se 1957. na temelju habilitacijske radnje *Karakteristike čeličnih žica za basisno mjerenje dužina i njihova upotrebljivost u praksi*. Za redovitog profesora za predmet Niža geodezija I i II na Arhitektonsko-građevinsko-geodetskom fakultetu u Zagrebu izabran je 1958. godine.

Akad. god. 1947/48-1951/52. bio je prodekan Tehničkog fakulteta, 1956/57. prodekan AGG fakulteta, a 1958/59. dekan tog fakulteta. Akad. god. 1963/64 – 1965/66. bio je rektor Sveučilišta u Zagrebu, a 1967/68. i 1968/69. prorektor. Akad. god. 1968/69. i 1969/70. na dužnosti je dekana Geodetskog fakulteta. Predstojnik Geodetskog zavoda Tehničkog, poslije AGG i Geodetskog fakulteta bio je od 1946. do 1975. godine.

Njegova znanstvena i stručna djelatnost obuhvaća probleme vezane uz terestričku izmjeru, primijenjenu geodeziju i aplikacije moderne instrumentalne tehnike. S knjigom

Praktična geodezija (1948) posebno je zadužio geodetsku struku i tehničku znanost. Ta je knjiga poslije rata bila jedno od prvih djela iz te oblasti geodezije tiskana na našem jeziku. Zahvaljujući jezgrovitosti, stručnom i pedagoškom pristupu i obradi postala je nezaobilaznim pomagalom generacijama studenata i praktičara, te stručnjacima drugih struka koji se interdisciplinarno bave geodezijom. Zbog svoje važnosti doživjela je više izdanja (1950, 1960, 1978. i 1985).

U društveno-političkim organizacijama radio je na raznim dužnostima. Bio je član upravnog odbora Društva sveučilišnih nastavnika, jedan je od osnivača Saveza izviđača Hrvatske i njegov starješina. U znak priznanja za aktivnosti na razvoju geodetske struke izabran je za počasnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije.

Nagradu Komiteta za visoke škole i naučne ustanove primio je 1948. godine, a 1950. godine odlikovan je Ordenom rada I. reda. Dobio je i Orden zasluga za narod sa zlatnom zvijezdom (Janković 1970, Ferenc 1985, Hlad 1973).

NIKOLA NEIDHARDT

Nikola Neidhardt (Zagreb, 6. 12. 1902 – Zagreb, 7. 2. 1983). Gimnaziju je završio u Zagrebu 1921, a studij šumarstva 1926. na Gospodarsko-šumarskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i doktorirao 1927. godine tezom *O efektu trupljenja*.

Od 1928. pa sve do umirovljenja 1974. radio je na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu, poslije Šumarskom fakultetu – najprije kao asistent od 1928, zatim kao docent za geodeziju od 1930, izvanredni profesor od 1940. i redoviti profesor od 1946. godine.

Bio je predstojnik Zavoda za geodeziju, dekan Poljoprivredno-šumarskog fakulteta akad. god. 1946/47. i dekan Šumarskog fakulteta 1964-66.

U znanstvenim radovima s područja geodezije bavio se geodetskim instrumentima, metodama rada i geodetsko-matematičkim problemima. Na području šumarskih znanosti bavio se dendrometrijom i inventurom šuma. Objavio je više od 400 znanstvenih i stručnih radova. U Geodetskom listu objavio je 25 znanstvenih i stručnih članaka, 89 terminoloških priloga, 10 priloga u rubrici Vijesti i 184 prikaza knjiga i časopisa. S ukupno 308 naslova najplodniji je autor Geodetskog lista. Posebno mjesto u njegovu publicističkom radu zauzima spomenutih 89 terminoloških članaka u kojima je pokazao oštroumnost, iskustvo, širinu i toleranciju tražeći i braneći ono što je jezično lijepo, ali i terminološki najopravdanije.

Od 1948. pa sve do smrti bio je član Redakcijskog odbora Geodetskog lista. Sudjelovao je u organiziranju I. Kongresa geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije koji se održavao u Zagrebu 1953. godine. Za počasnog člana SGIGJ-a proglašen je 1965, a za počasnog člana SITJ-a 1975. godine.

Godine 1936. odlikovan je francuskim ordenom *Croix d' officier du merite agricole*, 1937. Oficirskim križem bugarskog ordena Sv. Aleksandra, a 1938. švedskim Ordenom kralja

Gustava, I. stupnja (Tomašegović 1983, Frančula, Lapaine 1996, URL 3, Hlad 1973, Božićnik 1975).

STIPAN PLEIĆ

Stipan Pleić (Beograd, 12. 4. 1929. – Split, 20. 6. 2002). U Beogradu je završio Geodetsku vojnu akademiju i dobio čin potporučnika geodetske službe. Nakon toga završava jednogodišnji Viši kurs iz kartografije u Vojnogeografskom institutu (VGI), Višu vojnu geodetsku akademiju i potom studij na Geodetskom odsjeku Građevinskog fakulteta u Beogradu. Magistrirao je temom iz pomorske kartografije na Geodetskom fakultetu u Zagrebu 1976. godine.

Do 1973. radio je kao aktivni geodetski oficir u VGI Beograd i Hidrografskom institutu u Splitu na dužnosti izvršioaca, glavnog redaktora i konstruktora pomorskih karata. Djelatnost u Hidrografskom institutu završava kao načelnik Odjela za kartografiju. Po odlasku iz Hidrografskog instituta kao rezervni potpukovnik geodetske službe odlazi na radno mjesto direktora poduzeća Geoprojekt – Split. Godine 1979. postaje direktor Sektora za organizaciju boravka Mediteranskih igara u Splitu.

Istakao se u radu Društva geodetskih inženjera i geometara Split kao član upravnog odbora, prvi predsjedavajući Geodetskog društva zajednice općina Split, a 1984. postaje i predsjednik DIT-a Split. Zapažen je njegov rad i u Savezu GIG-a Hrvatske. Bio je predsjednik Organizacijskog odbora savjetovanja *Geodezija u hidrologiji, hidrografiji i hidrografskoj izmjeri*, što ga je u Splitu 1985. organizirao SGIGJ. Posebno je značajna njegova uloga kao predsjednika redakcijskog odbora publikacije 100 godina katastra u Dalmaciji iz 1985 godine.

Za zaslužnog člana Saveza inženjera i tehničara Hrvatske proglašen je 1978, a za zaslužnog člana SGIGJ priznanje je dobio 1985. (Božićnik 1990, Nikolić 2007).

FILIP RACETIN

Filip Racetin (Dograde, 21. 3. 1928 – Split, 21. 5. 1996). Osnovnu je školu pohađao u Marini, a gimnaziju u Hvaru i Beogradu, gdje je 1945. maturirao. Višu geodetsku vojnu akademiju završio je u Beogradu 1959. godine. Na Geodetskom odsjeku Građevinskog fakulteta u Beogradu diplomirao je 1963. godine. Magistrirao je 1975. na usmjerenu Kartografija Geodetskog fakulteta u Zagrebu. Doktorirao je tezom *Kartografska istraživanja namijenjena hidrografskom premjeru otvorenog Jadrana Raydistom* na Geodetskom fakultetu u Zagrebu 1978. godine.

Od kraja 1949. radi s prekidima u Vojnogeografskom institutu u Sarajevu, gdje ostaje do 1967. godine. U rujnu 1967. zaposlio se u Hidrografskom institutu Ratne mornarice u Splitu, gdje je tri godine bio redaktor pomorskih karata, zatim načelnik Kartografskog odsjeka. Umirovljen je 1987. godine.

Od osnutka Više geodetske škole u Sarajevu 1960. sudjeluje honorarno u nastavi do 1967. i to kao asistent, nastavnik i posljednje četiri godine kao profesor. Od 1968. do 1977. honorarno je predavao geodeziju u Splitskom Građevinskom školskom centru. Od dolaska u Split stalno je predavao kartografiju u Mornaričkoj školi rezervnih oficira te kao izvanredni profesor na Mornaričkoj vojnoj akademiji. Za redovitog profesora na toj akademiji izabran je 1986. godine.

Objavio je oko 120 znanstvenih i stručnih radova. Jedan je od četvorice koautora knjige Kartografija (1974). Glavni i odgovorni urednik časopisa Hidrografski godišnjak bio je do 1987. godine, a potom sve do smrti član Uredničkog odbora Geodetskog lista. Dopisnim članom Međunarodne geografske unije (International Geographical Union) postao je 1988. godine.

Osobno je konstruirao i oblikovao veći broj izvornika pomorskih i kopnenih karata. Pod njegovim vodstvom dovršena je 1980. godine serija 16 novih obalnih navigacijskih karata Jadrana mjerila 1:100 000, što je veliko dostignuće naše pomorske kartografije i njegov osobni uspjeh. Izradio je i našu prvu batimetrijsku kartu Jadrana.

Bio je član predsjedništva Saveza GIG-a Hrvatske i delegat SGIGJ-a na četvrtom savjetovanju o kartografiji u Dresdenu 1974, na Osmoj međunarodnoj kartografskoj konferenciji u Moskvi 1976. i na Nacionalnoj kartografskoj konferenciji u Sofiji 1978. godine. Za zaslužnog člana SGIGJ-a izabran je 1981. godine (Pažanin 1996, Radetić 1981).

DANKO RUNJE

Danko Runje (Beč, 8. 8. 1920 – Zagreb, 3. 9. 1969). Osnovnu školu polazio je u Lipovljanima, gimnaziju u Požegi, Vinkovcima i Vukovaru, gdje je maturirao 1939. godine. Diplomirao je na Geodetskom i kulturnotehničkom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu 1944. godine.

Nakon diplomiranja službovao je u Ministarstvu građevina i Geozavodu do 1949. godine, kada je postavljen za asistenta na Katedri za nižu geodeziju Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Za honorarnog nastavnika iz predmeta Geodezija izabran je na Arhitektonskom odjelu AGG fakulteta, a za predmet Geodezija u elektroprivredi na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu. Habilitirao se 1960. na Geodetskom odjelu AGG fakulteta s temom *Utjecaj sistematskih pogrešaka poligonskih mjerenja na točnost koordinata orijentiranih čvorišta dobivenih izjednačenjem smjerova dijagonala učvorenih vlakova*. Iste je godine izabran za docenta za predmet Geodezija na Građevinskom i Arhitektonskom odjelu AGG fakulteta. Nakon formiranja Građevinskog fakulteta 1962. godine prelazi u sastav tog Fakulteta. Nakon kratke, ali teške bolesti umro je u Zagrebu u 50. godini života.

Prvih godina nakon drugoga svjetskog rata radio je na triangulaciji svih redova, a potom na izmjeri Poreča, Rabca i Makarske. Poslije se više bavio inženjerskom geodezijom (kontrola proboja tunela hidroelektrane Gojak, ispitivanje deformacija nasute brane hidroelektrane N. Tesla, geodetska osnova i iskolčenje mosta na Jadranskoj magistrali kod Maslenice i dr.). Za potrebe izrade urbanističke osnove i tehničkog rješenja za dopunsku

izmjeru i izradu planova Conacrija boravio je duže vrijeme u Gvineji (Janković 1970, Hlad 1973).

U društvenom radu bio je tajnik DIT-a Zagreb i potpredsjednik Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske. Za počasnog člana Saveza inženjera i tehničara Hrvatske proglašen je posmrtno (Janković 1970, Petković 1969, Hlad 1973).

ILIJA SARAPA

Ilija Sarapa (Klasnić 1929, – Zagreb, 1. 5. 2007). Diplomirao je na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1959. godine.

Kao stipendist INA-NAFTAPLINA, odmah nakon diplomiranja, zaposlenje je dobio je u tom velikom poduzeću. Kao vrlo sposoban stručnjak i organizator postavljen je ubrzo za šefa geodetske službe. Poslije je bio savjetnik u službi investicija INA-e. U mirovinu je otišao 1992.

U Savezu geodetskih inženjera i geometara Hrvatske bio je član predsjedništva Saveza od 1971. do 1973. godine i njegov potpredsjednik od 1973. do 1975. godine. Za člana Izvršnog odbora Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije izabran je 1977. godine. Zaslužni član Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije postao je 1973. godine (Hlad 1973, Solarić 2007).

ŽELIMIR SEISSEL

Želimir Seissel (Požega, 27. 4. 1929 – Sesvete, 8. 12. 2001). Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Požegi. Diplomirao je na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta u Zagrebu 1957. godine.

Nakon diplomiranja prve dvije godine radio je u Upravi za katastar u Požegi. U Ured za novu izmjeru Zagreb, koji je nakon reorganizacije geodetske službe nastavio djelovanje kao samostalna radna organizacija *Geozavod*, premješten je 1960. godine. U Geozavodu je radio na komasacijama, a kao rukovoditelj radilišta vodio je postupak komasacije u Negoslavcima, Sotinu, Šarengradu i Kutjevu. Načelnikom Uprave za katastar i geodetske poslove Sesvete imanovan je 1972. godine.

Na rad u Republičku geodetsku upravu, poslije Državnu geodetsku upravu, prešao je 1980. godine, gdje je do umirovljenja 1994. kao viši savjetnik, obnašao dužnost načelnika za poslove izmjere i katastra zemljišta, komasacije, Osnovne državne karte i napokon za državne granice Republike Hrvatske. Imenovan je članom ekspertne skupine Državne komisije za granice.

Priloge, uglavnom s područja izmjere, komasacija, prostorne informatike i automatizacije te o državnim granicama na vodama, objavljivao je u publikacijama sa savjetovanja, Geodetskom listu, Obavijestima SGIGH-a, Geodetu, Zborniku Pravnog fakulteta u Zagrebu i časopisu Hrvatska vodoprivreda. Objavio je 24 znanstvena i stručna rada.

Kao predsjednik Komisije za automatizaciju pri Društvu geodeta Zagreb organizirao je 1974. na Geodetskom fakultetu u Zagrebu seminar *Društveni i tehnički značaj automatizacije u geodeziji*. Kao član Izvršnog odbora Društva geodeta Zagreb i Saveza društava geodeta Hrvatske sudjelovao je u izradi njihovih samoupravnih i drugih akata. Za zaslužnog člana Saveza društava geodeta Hrvatske proglašen je 1981. godine (Francula 2004, Božićnik 1984).

BOŽIDAR SUKIĆ

Božidar Sukić (Podturen, 7. 2. 1936 – Vinkovci, 28. 2. 2000). Gimnaziju je završio u Virovitici 1954. godine. Diplomirao je na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta u Zagrebu 1961. godine.

Od 1960. do 1966. godine radio je u Uredu za izmjeru u Zagrebu, najviše na komasacijama. U travnju 1966. zapošljava se u Općinskom geodetskom zavodu Vinkovci, a 1974. postaje direktor Geodetskog zavoda Vinkovci. Nakon razdvajanja upravnog dijela od poduzeća Geodetski zavod Vinkovci, s djelatnicima katastarskog odjela prelazi 1979. u Općinsku geodetsku upravu na mjesto direktora. Nakon ustrojstva Vukovarsko-srijemske županije u siječnju 1994. imenovan je pročelnikom Ureda za katastarske i geodetske poslove, gdje je bio sve do smrti.

Zajedno s djelatnicima katastra i programerom iz Osijeka 1983. i 1984. razrađuje i stvara program za AOP katastra zemljišta, koji se i danas, uz tehnološke izmjene i neznatne dorade, primjenjuje u katastrima u Vinkovcima i Vukovaru. S povećanjem posla Ureda za katastarske i geodetske poslove, vezanima za sređivanje evidencije državnoga poljoprivrednog zemljišta, pokreće inicijativu za nabavku najsuvremenije mjerne opreme – GPS-uređaja, prve te vrste u uredima Republike Hrvatske.

Imao je i vodeću ulogu u reintegraciji katastra Vukovar u hrvatski katastarski sustav u postupku mirne reintegracije hrvatskog Podunavlja, za što je i odlikovan od predsjednika Republike Hrvatske 1998. godine Redom hrvatskog trolista. Bio je aktivan i u Savezu društava geodeta Hrvatske, pa je 1981. proglašen za zaslužnog člana, a priznanje Hrvatskoga geodetskog društva dodijeljeno mu je posmrtno 2004. godine (Ivšić 2001, Božićnik 1984, Supina 2004).

JOSIP ŠVERKO

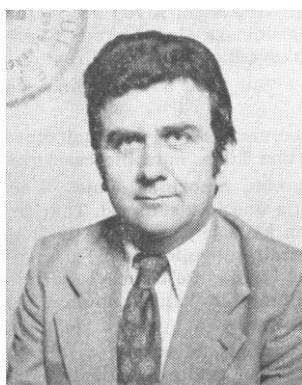

Josip Šveko (Vodice u Istri, 4. 3. 1913 – Rijeka, 10. 6. 1981). Geometarski odsjek Državne srednje tehničke škole završio je u Zagrebu 1932. godine.

Odmah nakon završene škole zaposlio se u Ministarstvu financija u Beogradu, a nakon položenog stručnog ispita 1936. postavljen je za honorarnog tehničkog činovnika u Primorskoj banovini u Splitu. U Osijeku u Uredu za kolonizaciju proveo je sve vrijeme rata. Od listopada 1945. zaposlen je u Uredu za katastar u Pazinu u kojem je proveo sedam godina. Nakon toga pozvan je u Ured za katastar u Rijeci koji je tada obuhvaćao i područje općine Opatija, gdje ubrzo postaje šef Ureda. U mirovinu je otišao 1973. godine.

Bio je aktivni član Društva geodeta Rijeke i dugi niz godina član upravnog odbora. Za samoprijegorni rad proglašen je 1969. godine za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske (***) 1969, Ličan 1981, Muminagić 1972, Križaj 1983, Hlad 1973).

TVRTKO TUSTONIĆ

Tvrtko Tustonić (Šuica, 9. 8. 1936 – Vinkovci, 15. 4. 1981). Gimnaziju je završio u Vukovaru 1954. godine. Na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta u Zagrebu diplomirao je 1961. godine.

U Geodetskoj upravi u Zagrebu zaposlio se 1961. godine, a početkom 1962. prelazi u novoosnovani Zavod za fotogrametriju u Zagrebu gdje je radio do rujna 1964. kada prelazi u Vodnu zajednicu Vinkovci, poslije Vodoprivredno poduzeće *Biđ-Bosut* Vinkovci. U tom je poduzeću radio 16 godina i na kraju postao i direktor.

Veliki doprinos dao je u usavršavanju mladih tehničara i inženjera, koji su svoja prva praktična znanja i iskustva stjecali radeći u sastavu Projektanog odjela u Vodnoj zajednici Vinkovci, kojega je bio prvi organizator i rukovodilac. U zadnjih nekoliko godina svoju stručnu aktivnost i zalaganje usmjerio je na poslove detaljne odvodnje-drenaže i taj je posao vrlo uspješno vodio.

Bio je predsjednik Društva geodeta Vinkovaca, Vukovara i Županje i član predsjedništva Društva geodetskih inženjera i geometara SR Hrvatske. Za svoje svesrdno zalaganje u radu Saveza geodetskih inženjera i geometara SR Hrvatske proglašen je posmrtno 1981. za počasnog člana Saveza.

Bio je vrstan šahist, višestruki prvak Vinkovaca, sudionik međunarodnog turnira u Vinkovcima. Dobitnik je trofeja Saveza za fizičku kulturu općine Vinkovci (Jeremić 1981, Božićnik 1984).

BRUNO UNGAROV

Bruno Ungarov (Šibenik, 1909 – Šibenik 8. 11. 1994). Geodetsku školu završava 1927. godine, nakon čega radi na novoj izmjeri Srbije. U Skoplju je 1929. asistent na ljetnoj dačkoj praksi, a potom i neposredno radi na izmjeri. S nove izmjere Srbije ubrzo odlazi u Dalmaciju, gdje radi u kotarima Benkovac, Šibenik i Hvar, a potom je 1935. postavljen za šefa katastarske uprave u Kninu. Zbog ratnih prilika 1941. odlazi iz Knina u Makarsku i ponovno u Hvar. Krajem 1944. obnaša dužnost voditelja službe katastra zemljišta pri tadašnjoj Vladi NR Hrvatske sve do svibnja 1945. kada se vlada seli u Zagreb. Radi na ustroju geodetske službe u Republici Hrvatskoj. U Šibenik se vraća 1950. i preuzima rukovođenje tamošnjim Uredom za katastar.

Svestrano se bavio istraživanjem povijesnih događanja vezanih uz katastar zemljišta na području Dalmacije. U Geodetskom listu objavio je 10 članaka i 20 prikaza i osvrtu. Početkom 1947. uredio je prvi broj Geodetskog lista, glasila Geodetske sekcije DIT-a Hrvatske. Taj je list još iste godine postao glasilo geodetskih sekcija Saveza inženjera i tehničara Jugoslavije. Uredništvo je ostalo pri Geodetskoj sekciji Hrvatske, a urednik je u toj godini izlaženja bio Bruno Ungarov. Proglašen je za počasnog i zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije i za zaslužnog člana Saveza društava geodeta Hrvatske (1981) (Tomić, Klak 1995; Frančula, Lapaine 1996, Božićnik 1984, Hlad 1973, *** 1965).

DANILO VUKOVOJAC

Danilo Vukovojac (Teslić, 1910 – Zagreb, 18. 2. 1981). Osnovno školovanje završio je u rodnom Tesliću, a geodetsko naukovanje koje je započeo u Beogradu uspješno je dovršio u Zagrebu na Geometarskom odsjeku Državne srednje tehničke škole 1930. godine.

Počinje raditi u Karlovcu u privatnoj geodetskoj poslovnici. Na rad u Mjernički ured grada Zagreba prelazi 1936. godine, a 1945, nakon što se je ujedinio s katastarskom službom tadanjeg Gradskog NO, postaje njegov rukovodilac. Direktor projektne organizacije grada Zagreba Osnova, koja je prerasla u samostalni Geodetski zavod grada Zagreba, postao je 1947. godine. U geodetskoj službi grada Zagreba radio je punih 35 godina, od čega 27 kao njezin rukovodilac, odnosno direktor. U mirovinu je otišao 1972. godine.

Bio je inicijator i suradnik s institucijama koje su radile na triangulaciji grada Zagreba, nivelmanu i poligonizaciji gradskog područja. Zaslužan je za izradu geotehničke evidencije, dokumentacije i mikro seizmičke reonizacije grada.

Već 1939. godine bio je tajnik Hrvatskog društva mjernika. Za počasnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske proglašen je 1965. godine (Božićnik 1981, Petković 1965, URL 1, Hlad 1973).

JOSIP ZMAIĆ

Josip Zmaić (Stari Perkovci, 17. 3. 1917 – Zagreb, 16. 9. 1998). Osnovnu školu završio je u Starim Perkovcima, a gimnaziju u Slavonskom Brodu. Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu upisao je 1936. godine, ali je zbog rata prekinuo studij te diplomirao 1952. Doktorirao je 1964. godine.

Od 1952. godine direktor je Poljoprivrednih dobara Hrvatske i od 1958. direktor Poduzeća Lonjsko polje koje 1961. postaje Direkcija za regulacijske i melioracijske radove u slivu rijeke Save (Direkcija za Savu). Po reorganizaciji Uprave za vodoprivredu i osnivanja republičkog sekretarijata za vodoprivredu, postavljen je za Republičkog sekretara za vodoprivredu SR Hrvatske na kojoj dužnosti je bio do 1978. godine, kada je izabran za predsjednika skupštine Republičke vodoprivredne interesne zajednice, gdje je do 1980. godine. Za predsjednika Sabora SR Hrvatske izabran je 1986. godine.

Njegovim zalaganjem i inicijativom u Hrvatskoj su poslije 1965. godine počeli veliki javni radovi na izgradnji sustava obrane od poplava s oteretnim kanalima, izgrađene stotine kilometara novih ili rekonstruiranih nasipa, izvedene brojne obaloutvrde i drugi objekti zaštite od poplava, regulacije rijeka i vodotoka, izvedene komasacije i melioracije s odvodnom mrežom otvorenih kanala ili cijevne drenaže u Slavoniji, Dalmaciji, dolini Neretve i drugim područjima.

Za izvanredne zasluge u vodnom gospodarstvu u bivšoj državi dobio je najviša priznanja od kojih je najviša nagrada AVNOJ-a (Vujasinović 2007). Savez društava geodeta Hrvatske proglasio ga je zaslužnim i počasnim članom 1986. godine (Božićnik 1990).

IVAN ŽUPANIĆ

Ivan Županić (Roverija, Istra, 1907 – Rijeka, 4. 10. 1986). Srednju školu i šest razreda gimnazije pohađao je u Krku. Geometarski odsjek Državne srednje tehničke škole u Zagrebu završio je 1930. godine.

Na novoj izmjeri u Umci, Mladenovcu, Gornjem Milanovcu i Kraljevu radio je do 1937. godine, kada je premješten u Hvar. Mobiliziran je 1941. i svo vrijeme rata bio je u Brčkom šef katastarske uprave. Za tajnika Kotarskog narodnog odbora Brčko izabran je 1947. godine. Na toj je dužnosti ostao dok nije po vlastitoj želji premješten u Rijeku, gdje počinje raditi u Geodetskoj upravi na obnovi katastra. Koncem 1949. premješten je u Oblasni narodni odbor Rijeka, na mjesto upravitelja Uprave za geodetsku službu. U siječnju 1952. godine postavljen je za šefa Ureda za izmjeru zemljišta Rijeka, novoosnovanog ureda za područje Primorja i Istre, iz kojeg je 1962. nastao Geodetski zavod kojega je direktor bio od osnutka do 1966. godine. Za direktora novoosnovane organizacije za geodetske poslove Geoprojekt sa sjedištem u Buzetu izabran je 1967. godine. U mirovinu je otišao 1973. godine.

Za samoprijegoran rad i naročite zasluge dodijeljeno mu je Priznanje Skupštine općine Rijeka 1965. i Srebrni grb grada Rijeke 1970. godine. Primio je i Orden rada II. reda, Spomen-

diplomu DIT-a Rijeka, Priznanje Društva geodeta Rijeka. Za zaslužnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske proglašen je 1965. godine (Pavletić 1987, Petković 1965, Hlad 1973).